

Z wokandy: Wnioskodawca nie ma roszczenia o przyznanie zasiłku celowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 22, marzec 2025 10:52

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 892

Przepisy nie gwarantują prawa do zaspakajania ze środków publicznych wszystkich zgłaszanych potrzeb z zakresu pomocy społecznej w żądanej wysokości. Przepisy Konstytucji RP określają jedynie ogólnie prawa obywateli do zabezpieczenia społecznego i ochrony zdrowia. Jednak konkretyzacja zasad, trybu i sposobu przyznawania świadczeń jest określona w ustawach, w tym w ustawie o pomocy społecznej.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 Konstytucji RP obywatel ma prawo do zabezpieczenia społecznego w razie niezdolności do pracy ze względu na chorobę lub inwalidztwo oraz po osiągnięciu wieku emerytalnego. Zakres i formy zabezpieczenia społecznego określa ustawa. W myśl ust. 2, obywatel pozostający bez pracy nie z własnej woli i nie mający innych środków utrzymania ma prawo do zabezpieczenia społecznego, którego zakres i formy określa ustawa. Artykuł 69 Konstytucji stanowi, że osobom niepełnosprawnym władze publiczne udzielają, zgodnie z ustawą, pomocy w zabezpieczaniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej.

Powyższe unormowania wskazują, że to ustawy określają przesłanki i zasady przyznawania świadczeń ze środków publicznych. Rozdział środków musi uwzględniać priorytety wynikające z przytoczonych przepisów Konstytucji, ale też wynikającą z Konstytucji zasady sprawiedliwości społecznej i wyrażoną w Konstytucji zasadę, że wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

Ustawa o pomocy społecznej waży i uwzględnia wszystkie te wartości. Stosownie do art. 39 ust. 1 zasiłek celowy może być przyznany na zaspokojenie niezbędnych potrzeb bytowych. Zgodnie z art. 39 ust. 2 ustawy, zasiłek celowy może być przyznany w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu żywności, leków i leczenia, ogrzewania, w tym opału, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw w mieszkaniu, a także kosztów pogrzebu. Zasiłek ten ukierunkowany jest na zaspokojenie niezbędnej potrzeby bytowej, która musi być oceniana na tle całokształtu sytuacji wnioskodawcy i innych potrzebujących.

Z brzmienia art. 39 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej wynika, że zasiłek celowy "może" być przyznany. Tym samym przepis ten nie obliguje organu do przyznania tego świadczenia. Potwierdza to, że wnioskodawca nie posiada roszczenia o przyznanie zasiłku celowego. Przepis ten zezwala organowi orzekającemu na miarkowanie udzielanej pomocy, a nawet odmowę jej przyznania z uwagi na udzieloną już wnioskodawcy pomoc, liczbę osób ubiegających się o pomoc oraz ograniczone możliwości finansowe ośrodka.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 25 lutego 2025 r., sygn. II SA/OI 820/24

Źródło: [CBOSA](#)